

[Breckmann]

gen for den fortræd, som bankerne har gjort fiskeindustrien og dens beskæftigede, været, at det var et forsøg på en fælles gældssanering, der skulle sikre 400 mio. kr. i kreditforeningers og bankers finansieringslån. Men denne såkaldte sikring af 400 mio. kr. har kostet milliarder, der er fosset og fosser ud af Færøerne, ned i det danske banksystems huller – hundredvis af millioner kroner i tabte midler og dermed muligheder for Færøerne. Jeg henstiller til regeringen at undersøge denne uhyggelige læka-ge i det færøske pengesystem.

En trussel mod Færøernes fremtid er den mangelfulde markedsaftale, vi har med EF, med kvoter og loft på nogle få hundrede eller tusinde tons fisk, hvorefter færøsk fiskeeksport bærer den fulde EF-told. Denne aftale kan ikke fortsætte uden negativ virkning på vor eksportudsigt og dermed hele vores fremtid. Jeg beder regeringen overveje, hvordan den kan lægge hele Danmarks EF-medlemskabs vægt og en form for vetoret bag Færøernes kommende forhandlinger om en fri og uhæmmet adgang til EF's marked for vore fiskeprodukter. Alt andet er uholdbart for vor overlevelse. Jeg erindrer om Isle of Mans frihandelsaftale med EF gennem United Kingdoms medlemskab.

Men den største trussel mod Færøernes eksistens er dog genopretningsudvalgets rapport fra i forgårs, den såkaldte Peter Andersen-rapport. Dens medlemmer synes helt afsporet, hvis ikke, ja, så i hvert fald politisk gale. IMF's, regeringens og selvbestaldte færøske krav om skatteforhøjelser for at dække landskassens underskud har kun ført til større budgetunderskud. Alligevel fremturer udvalget med nye krav om, ja, hold jer fast: En kriseskatt, der skal betales, ikke efter indkomst, men efter alder. Så det vil sige, at de, der er mellem 40 og 60, skal betale mest i skat, og de, der er under 20, og som skulle have de bedste kræfter, skal betale mindst.

Der anbefales en ejendomsskat til trods for en nedskrivning af alle boligværdier på grund af en fejlslået dansk bankpolitik på Færøerne, og en formueskat, selv om alle formuer er ved at blive inddraget af banker og af det offentlige, så bankernes balancer rasler ned og landskassens indtægt formindskes. Det foreslås også, at der skal betales lejeværdi af egen bolig i et samfund med en befolkning, der overhove-

det ikke bor til leje. Og der foreslås en forhøjet renteskat, op til 40 pct., der æder den sidste rest af det færøske kapitalgrundlag, som er nødvendigt for os, op.

Jeg kan fortælle Folketinget, at den offentlige gøgeunge på Færøerne for længst har skubbet de andre unger, nemlig erhvervslivets virksomheder, ud af den færøske økonomis rede.

Peter Andersen-rapporten sigter mod en skattejagt på folk, der er mistænkt for at have nydt godt af højkonjunkturen i 1980'erne. Kopskatten skal som sagt ikke betales efter indtægt, men efter, hvor gammel man er.

Jeg har til bevidstløshed gentaget – og jeg har brugt hele mit politiske liv til at slå til lyd for det – at folk som skatteborgere ændrer adfærd og skattetænkning under forskelligt skatetryk. Jeg har sagt gang på gang, at det offentlige er problemet, ikke løsningen. Hvorfor nægter især venstreorienterede at forstå almindelig fornuft? Det skulle ikke kræve mere end en hønseforstand at fatte, at et for højt skatetryk ikke giver mere, men mindre provenu i landskassen. Al erfaring taler for, at budgetunderskuddet forøges ved, at man forhøjer skatetrykket.

Jeg tillader mig at påvise, at i 1980'erne sænkede ca. 25 lande fra Mauritius til USA og Storbritannien, ja endog Island, deres marginals-katter, og i alle tilfælde førte dette til større provenu, mindre budgetunderskud, lavere inflation og rente og bedre konkurrenceevne, større eksport osv. Dette er også gældende for Færøernes økonomi.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Breckmann kom med nogle bemærkninger om de danske långivere, de danske kreditforeninger og bankerne, hvoraf én var dansk. Jeg medgiver hr. Breckmann, at den udlånspolitik, der blev drevet, var fuldstændig uansvarlig.

Men jeg er nødt til at spørge hr. Breckmann: Er det ikke sådan, at bestyrelserne og bestyrelsesformændene i de pågældende banker var færøske? Og er det ikke sådan, at den ene bestyrelsesformand oven i købet var medlem af hr. Breckmanns parti?

Nu er det jo også sådan med lån, at lån ikke er noget, man påtvinger folk. Så der er altså